



MINISTER INFRASTRUKTURY

BR3j-0701-25/11

Nr 4491

Warszawa, dnia 27 października 2011 r.

*P. J. Kołenak*

896# 25.10.11  
*[Signature]*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 21.10.11.

nr 5004 podpis *Borusewicz*

**Pan  
Bogdan Borusewicz  
Marszałek Senatu  
Rzeczypospolitej Polskiej**

*szanowny panie marszałku!*

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Panów Senatorów: Grzegorza Wojciechowskiego, Zdzisława Pupę i Wojciecha Skurkiewicza, przesłane przy piśmie Marszałka Senatu z dnia 15.09.2011 r., znak: BPS/DSK-043-4013/11 w sprawie planowanej w miejscowości Zakulin budowy farmy wiatrowej, uprzejmie informuję i wyjaśniam.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). lokalizacja inwestycji możliwa jest na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub, w przypadku jego braku, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 10 ust. 2a ww. ustawy „jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię, z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie”.

Na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 3a) ww. ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się w zależności od potrzeb „ (...) granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko”.

Usytuowanie ww. przepisu w ustępie mówiącym o zakresie planu miejscowego ustalonym „w zależności od potrzeb” oznacza, iż nie na każdym terenie objętym planem miejscowym będą znajdować się funkcje wymienione w art. 15 ust. 3. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w każdym przypadku obowiązuje zasada sporządzania projektu planu miejscowego zgodnie z ustaleniami studium, a rada gminy uchwała plan miejscowy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium gminy.

W myśl przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) przy zapisywaniu ustaleń projektu planu miejscowego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz

zagospodarowania terenu powinny zawierać m.in. określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zarówno projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, jak również projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podlega wyłożeniu do publicznego wglądu oraz dyskusji publicznej nad przyjętymi rozwiązaniami w projekcie studium gminy czy projekcie planu miejscowego. Zgodnie z przepisami w/w ustawy o wyłożeniu zawiadamia się ogłaszając w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Należy w tym miejscu podkreślić, że termin składania uwag nie może być krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia.

Dyskusja publiczna przeprowadzana w okresie wyłożenia projektu dokumentu do publicznego wglądu powinna być tak przeprowadzona, aby „ (...) nie ograniczała możliwości wypowiedzi zainteresowanym podmiotom. (...) Cechą "dyskusji publicznej" jest zatem zamiar wysondowania opinii (poglądów, stanowiska) określonych grup społecznych (wspólnoty samorządowej lub zainteresowanych środowisk). Dyskusja ta ma charakter opiniodawczy, a więc jej wynik nie jest wiążący dla organów gminy. " (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 czerwca 2006 r. o sygn. akt II OSK 277/06). W związku z powyższym w przypadku, gdy rada gminy podejmie decyzję w sprawie lokalizacji elektrowni wiatrowych w danej gminie to na etapie przeprowadzania dyskusji publicznej projektu studium gminy i planu miejscowego każdy zainteresowany może wypowiedzieć się na temat przyjętych rozwiązań w w/w zakresie.

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zobowiązują do sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu miejscowego oraz wyłożenia jej do publicznego wglądu w czasie wyłożenia projektu planu miejscowego. Z prognozy tej powinien wynikać sposób oddziaływania na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu, będący podstawą do podejmowania właściwych decyzji planistycznych.

Ponadto na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 – t. j. z późn. zm.), każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

Kwestię odległości zabudowy od elektrowni wiatrowej regulują przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826). Wg norm tego rozporządzenia dopuszczalny poziom hałasu w ciągu dnia wynosi od 50 do 60 dB, natomiast w ciągu nocy od 40 do 45 dB.

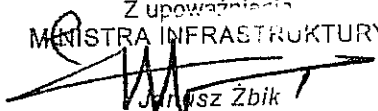
Kolejnym warunkiem budowy elektrowni wiatrowej jest spełnienie wymogów wynikających z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883). Przepisy powyższego rozporządzenia dotyczą zabezpieczenia środowiska przed emisją szkodliwych fal elektromagnetycznych, a także zabezpieczenia przed porażeniem prądem oraz ładunkami elektrostatycznymi.

Niezależnie od przedstawionych powyżej przepisów prawnych warunkujących budowę elektrowni wiatrowych oraz gwarantujących aktywny udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji o lokalizacji takich inwestycji, istniejący porządek prawny umożliwia ustanowienie dodatkowych obostrzeń dla budowy elektrowni wiatrowych w miejscu, w którym powoduje to sprzeciw lokalnej społeczności. Możliwym rozwiązaniem w tym zakresie, jest skierowanie do władz gminnych zastrzeżeń dotyczących planowanych na obszarze tych gmin elektrowni wiatrowych. W oparciu o informacje społeczności lokalnej rada gminy może określić dodatkowe kryteria dla elektrowni wiatrowych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Takie kryteria mogą dotyczyć np: maksymalnej wysokości skrajnego punktu łopaty śmigła w pozycji pionowej ponad poziom terenu, na którym stoi elektrownia wiatrowa; minimalnej odległości od zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi; minimalnej odległości od granicy lasu; minimalnej odległości od dróg publicznych; minimalnej odległości elektrowni wiatrowej od: rezerwatów, łęgówisk i siedlisk; istniejących i projektowanych obszarów chronionych oraz jezior o znaczeniu rekreacyjnym; koloru konstrukcji wieży i turbiny; sposobów zagospodarowania wód deszczowych z placów manewrowych wokół wież oraz dróg wewnętrznych dojazdowych wykonanie stałego oznakowania przeszkodowego; sposobów i tras przesyłu energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach wiatrowych itp.

Można zatem stwierdzić, iż odpowiedzialność związana z wydawaniem konkretnych decyzji skutkujących lokalizacją farm wiatrowych została w znacznym stopniu przekazana władzom i społecznościom lokalnym.

Przedstawiając powyższe, wyrażam przekonanie, że obowiązujący w Polsce porządek prawny w wystarczającym stopniu dookreśla zasady planowania, budowy, przyłączenia i eksploatacji turbin wiatrowych, zapewniając przy tym pełną przejrzystość procesu lokalizacyjnego oraz umożliwiając aktywny udział partnerów społecznych.

*WYKAZEM! SŁABOWAŁ!*

Z upoważnienia  
MINISTRA INFRASTRUKTURY  
  
Józef Żbik  
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
2. Biuro Ministra Infrastruktury.